№ 210

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА

ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО

ВАРШАВА
ПЯТНИЦА
12 (24) Сентября 1841.

WARSZAWA
PIĄTEK
12 (24) Września 1841.

GAZETA RZĄDOWA

KRÓLESTWA POLSKIEGO

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

— *Варшава.* —

Высочайшій Указъ.

Намѣстнику Нашему *въ Царствѣ Польскомъ.*

Признавъ за благо учредить въ 1832 году въ Нашемъ Государственномъ Совѣтѣ, особый Департаментъ дѣлъ Царства Польскаго, въ который поступаютъ всѣ важнѣйшія дѣла до Царства относящіяся, Мы находимъ дальнѣйшее существованіе отдѣльнаго Государственнаго Совѣта въ Царствѣ, несоотвѣтствующимъ настоящему положенію края; а какъ вмѣстѣ съ тѣмъ настоитъ необходимость дать Высшей Палатѣ Суда прочнѣйшее основаніе, то и положили Мы, упраздвивъ какъ нынѣшній Государственный Совѣтъ Царства, такъ и Высшую Палату Суда, замѣнить ихъ въ Варшавѣ для всего Царства Польскаго двумя Департаментами Правительствующаго Сената, кои примутъ послѣдовательные номера: »Девятаго и Десятаго« и общимъ Правительствующаго Сената Варшавскихъ Департаментовъ собраніемъ.

Въ слѣдствіе чего Указомъ настоящаго числа Правительствующему Сенату даннымъ, Мы повелѣли и нынѣ повелѣваемъ:

1.

Общему Правительствующаго Сената Варшавскихъ Департаментовъ Собранію, предоставить разборъ всѣхъ дѣлъ, кои поступали доселѣ въ Государственный Совѣтъ Царства, за исключеніемъ разсмотрѣнія годовой смѣты доходовъ и расходовъ Царства, которую вносить отнынѣ на утвержденіе Наше прямо чрезъ Департаментъ дѣлъ Царства Польскаго Государственнаго Совѣта и разсмотрѣнія отчетовъ Главноначальствующихъ разными частями Управленія, которое ввѣряемъ впредь, Совѣту Управленія Царства. Порядокъ засѣданій въ общемъ собраніи и сношеній его съ другими мѣстами и лицами, равно производство дѣлъ въ ономъ, оставить на точномъ основаніи правилъ, кои предписаны были по симъ предметамъ для Государственнаго Совѣта Царства.

2.

Герольдію Царства, сохраняющую внутреннее свое образованіе, оставить въ видѣ особаго учрежденія при общемъ Правительствующаго Сената Варшавскихъ Департаментовъ Собраніи, въ тѣхъ самыхъ съ нимъ отношеніяхъ, въ коихъ она находилась съ Государственнымъ Совѣтомъ Царства.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— *Warszawa.* —

Ukaz Jego Cesarskiéj Mości.

Do Namiestnika Naszego *w Królestwie Polskiém.*

Uznawszy stosownêm ustanowić 1832 roku w Naszéj Radzie Państwa osobny Departament do spraw Królestwa Polskiego, w którym rozpoznawane są wszelkie ważniejsze sprawy tyczące się tegoż Królestwa, znajdujemy dalsze istnienie oddzielnéj Rady Stanu w Królestwie nieodpowiadającém obecnemu położeniu rzeczy, a gdy przytém zachodzi niezbędna potrzeba oprzeć Sądownictwo w ostatniéj Instancyi na gruntowniejszéj podstawie, Postanowiliśmy, w miejsce dotychczasowych: Rady Stanu Królestwa i Izby Sądu Najwyższego, które odtąd istnieć przestają, utworzyć dla całego Królestwa Polskiego, w Warszawie, dwa Departamenta Rządzącego Senatu, nosić mające, podług dalszych z porządku liczb, nazwanie: Dziewiątego i Dziesiątego, niemniéj ustanowić Ogólne Zebranie Departamentów Warszawskich Rządzącego Senatu.

W skutek czego, wydanym w dniu dzisiejszym do Rządzącego Senatu Ukazem Rozkazaliśmy i niniejszym Rozkazujemy:

1.

Ogólne Zebranie Departamentów Warszawskich Rządzącego Senatu, rozpoznawać będzie wszelkie sprawy, jakie podziśdzień do attrybucyi Rady Stanu Królestwa należały, z wyłączeniem wszakże budżetu przychodów i wydatków, przedstawiać się odtąd mającego pod zatwierdzenie Nasze wprost przez Departament do Spraw Królestwa Polskiego w Radzie Państwa, tudzież sprawozdań naczelnie kierujących rozmaitemi gałęziami zarządu krajowego, których roztrząsanie powierzonem zostaje Radzie Administracyjnéj. Sposób odbywania posiedzeń w Ogólnem Zebraniu, znoszenia się onego z innemi Władzami, niemniéj załatwianie czynności w oném, ma być w zupełności ten sam, jaki był przepisany dla Rady Stanu Królestwa.

2.

Heroldya Królestwa, zatrzymuje wewnętrzną swą organizacyą, i jako osobna Instytucya pozostawioną jest przy Ogólnem Zebraniu Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu, w tych samych z nim stosunkach, w których znajdowała się z Radą Stanu.

3.

Девятому Департаменту Правительствующаго Сената предоставить власть принадлежавшую доселѣ Высшей Палатѣ Суда Царства. Почему, всѣ дѣла, кои поступали донынѣ въ оную, будутъ впредь окончательно рѣшаемы въ Департаментѣ на основаніи существовавшихъ доселѣ для Высшей Палаты Суда узаконеній.

Само собою разумѣется, что рѣшенія Департамента не подлежатъ никакому пересмотру, и что никакія аппеляціонныя жалобы, ни рекурсы, противу нихъ принимаемы не будутъ.

4.

Десятому Департаменту Правительствующаго Сената вѣдать дѣла уголовныя. Предметы вѣдомства и предѣлы власти по симъ дѣламъ Департамента, будутъ опредѣлены новыми уголовными законами. До обнародованія оныхъ всѣ существующія по сему предмету узаконенія сохраняютъ силу свою и дѣйствіе.

5.

Общему Правительствующаго Сената Варшавскихъ Департаментовъ Собранію, состоять подъ Предсѣдательствомъ Намѣстника Нашего въ Царствѣ, изъ особъ первыхъ трехъ классовъ, пожалованныхъ Нами въ Сенаторы.

6.

Въ общемъ Правительствующаго Сената Варшавскихъ Департаментовъ Собраніи, по званію своему присутствовать также: Членамъ Совѣта Управленія и Варшавскому Военному Губернатору.

7.

Варшавскимъ Правительствующаго Сената Департаментамъ состоять изъ Сенаторовъ и другихъ призванныхъ Нами на сей разъ къ исправленію этой должности особъ, кои будутъ ежегодно распредѣляемы Нами по Департаментамъ, вслѣдствіе представленія Намѣстника Нашего въ Царствѣ.

8.

Варшавскіе Правительствующаго Сената Департаменты, могутъ по мѣрѣ нужды быть раздѣлены на два или болѣе Отдѣленій. Отдѣленія сіи имѣютъ тотъ же составъ, и тотъ же образъ дѣйствія, какъ и Департаменты.

9.

Въ каждомъ изъ Варшавскихъ Правительствующаго Сената Департаментовъ и Отдѣленій быть Первоприсутствующему, назначаемому Нами ежегодно по представленію Намѣстника Нашего въ Царствѣ.

10.

Въ отсутствіе Намѣстника Нашего въ Царствѣ, по болѣзни или по дѣламъ службы, должность Предсѣдателя въ Общемъ Правительствующаго Сената Варшавскихъ Департаментовъ Собраніи, по назначенію Намѣстника, исправлять одному изъ Первоприсутствующихъ въ Департаментахъ либо Отдѣленіяхъ, или же Предсѣдателю Герольдіи.

11.

Сенаторамъ Общаго Правительствующаго Сената Варшавскихъ Департаментовъ Собранія, пользоваться всѣми правами и преимуществами принадлежащими прочимъ Сенаторамъ Нашей Имперіи. Исправляющимъ же должность Сенаторовъ, Повелѣваемъ имѣть, при сужденіи дѣлъ въ Варшавскихъ Правительствующаго Сената Департаментахъ, равный съ Сенаторами голосъ.

12.

Министру Юстиціи, какъ Генералъ-Прокурору, по истеченіи каждаго года сообщать для свѣдѣнія краткія Статистическія вѣдомости относительно Судебной части въ Царствѣ и формулярные о служащихъ въ Варшавскихъ Правительствующаго Сената Департаментахъ, и въ Общемъ оныхъ Собраніи, списки.

Возлагая на Васъ исполненіе сей воли Нашей, и внесеніе оной въ Дневникъ Законовъ, Повелѣваемъ Вамъ по изготовленіи проектовъ Указовъ, необходимыхъ для дальнѣйшаго развитія сихъ главныхъ основаній, поднести оные на утвержденіе Наше.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано: НИКОЛАЙ.

Варшава.
6 (18) Сентября 1841 г.

3.

Dziewiąty Departament Rządzącego Senatu wstępuje w attrybucye, jakie Izbie Sądu Najwyższego służyły. Wszelkie zatem sprawy do niéj należące, rozstrzygane odtąd być mają w Departamencie ostatecznie, podług praw i przepisów dla tejże Izby postanowionych.

Samo z siebie wynika, że wyroki Departamentu żadnemu dalszemu rozpoznawaniu nie ulegają, i że żadne od nich odwołanie, ani drogą appellacyi, ani rekursu miejsca miéć nie może.

4.

Dziesiąty Departament Rządzącego Senatu, rozpoznawać ma sprawy kryminalne. Attrybucye i zakres władzy onego, oznaczone będą w wydać się mającém prawie karném. Tymczasowie zaś wszelkie po-dziś dzień istniejące w tej mierze przepisy, moc obowiązującą zachowują.

5.

Ogólne zebranie Departamentów Warszawskich Rządzącego Senatu, zostaje pod prezydencyą Namiestnika Naszego w Królestwie i składa się z Senatorów mianowanych przez Nas, z pomiędzy osób piérwszych 3-ch klass.

6.

W ogólném zebraniu Departamentów Warszawskich Rządzącego Senatu, zasiadać także mają z urzędu swego Członkowie Rady Administracyjnéj i Warszawski Wojenny Gubernator.

7.

Departamenta Warszawskie Rządzącego Senatu, składać się mają z Senatorów, a prócz tego, na ten jeden raz, i z innych osób wezwanych przez Nas do pełnienia obowiązków takowego Urzędu; — podział onych po Departamentach następować ma corocznie, w skutek wyrzeczenia Naszego, na przedstawienie Namiestnika Królestwa.

8.

Departamenta Warszawskie Rządzącego Senatu, mogą w miarę potrzeby być podzielone na dwa lub więcej Wydziałów. Skład Wydziałów i sposób postępowania w nich będzie ten sam, jak i w samych Departamentach.

9.

Dla każdego z Departamentów Warszawskich Rządzącego Senatu i dla każdego onychże Wydziałów, wyznaczony będzie przez Nas corocznie Prezydujący, a to na przedstawienie Namiestnika Naszego w Królestwie.

10.

W razie nieobecności Namiestnika, dla choroby lub innéj przeszkody, obowiązki Prezesa w Ogólném Zebraniu Departamentów Warszawskich Rządzącego Senatu, pełnić będzie podług uznania Namiestnika jeden z Prezydujących w Departamencie lub Wydziale, albo Prezes Heroldyi.

11.

Senatorowie Ogólnego Zebrania Departamentów Warszawskich Rządzącego Senatu, używać mają wszelkich praw i prerogatyw, służących innym Senatorom Naszego Państwa. Pełniący zaś obowiązki Urzędu Senatora, przy odsądzaniu spraw w Departamentach Warszawskich Rządzącego Senatu, mają głos stanowczy narówni z Senatorami.

12.

Ministrowi Sprawiedliwości, jako Jenerał-Prokurorowi, udzielane będą krótkie Statystyczne Wykazy, tyczące się Sądownictwa w Królestwie, z końcem każdego roku; — udzielane mu również być mają Stany służby Urzędników, składających Departamenta Warszawskie Rządzącego Senatu i Ogólne onych Zebranie.

Wkładając na Was wykonanie niniejszéj woli Naszéj i ogłoszenie onéj w Dzienniku Praw, miéć chcemy, aby projekta Ukazów niezbędnych dla dalszego rozwinięcia skréślonych tu głównych zasad, przedstawione były po ich ułożeniu do zatwierdzenia Naszego.

Na oryginale własną Jego Cesarskiéj Mości ręką podpisano
NIKOŁAJ.

Warszawa,
dnia 6 (18) Września 1841 r.

Za zgodność tłumaczenia:
Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) Ig. Turkull.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

АНГЛІЯ. *Лондонъ, 14 Сентября.*

Королева возвратилась съ супругомъ своимъ изъ Клермонта въ Виндсоръ, и присутствовала на засѣданіи тайнаго совѣта. Юная принцесса, дочь Королевы, еще не совершенно выздоровѣла.

— Во время настоящихъ выборовъ вторично избраны: Сиръ Робертъ Пиль отъ Тамворта, сиръ Джемсъ Гремъ отъ Дорчестера и сиръ Вилліамъ Фоллетъ отъ Эксестера. Г-нъ Аукляндъ, соперникъ перваго министра, имѣлъ за собою только 3 голоса, и избиратели по большой части не требовали даже того, чтобы сиръ Робертъ Пиль лично къ нимъ явился, за что онъ ихъ письменно поблагодарилъ.

— Лордъ Понсонби, въ скоромъ времени отправится изъ Константинополя въ отпускъ, и, какъ утверждаютъ, уже не возвратится въ эту столицу. Въ журналѣ Morning-Chronicle осыпаютъ этого дипломата похвалами, присовокупляя притомъ, что Турки имѣли большое къ нему довѣріе. Въ отсутствіи лорда Понсонби, г-нъ Бенкгендъ будетъ исправлять должность посланника.

— Президентъ Соединенныхъ Штатовъ не утвердилъ билля принятаго конгресомъ по предмету учрежденія національнаго банка, потому, что по его мнѣнію, конгресъ, на основаніи кореннаго устава, невластенъ учреждать банка, коему было бы предоставлено право установлять побочные банки въ другихъ Штатахъ, даже и безъ ихъ согласія.

— Хорошая погода благопріятствуетъ жатвѣ ячменя и стручковыхъ произрастеній, и потому поводу не только въ Англіи но и въ Шотландіи цѣна пшеницы понизилась 1 шиллингомъ.

— Въ журналѣ Times продолжая сообщать о назначеніи новыхъ чиновниковъ на высшія мѣста, упоминаютъ также о назначеніи лорда Блекбурна генеральнымъ прокуроромъ и г-на Джексона генеральнымъ фискаломъ въ Ирландіи. При дворѣ Королевы считаютъ 18 высшихъ придворныхъ чиновниковъ мужескаго пола, кои всѣ суть маркизы, графы и лорды. При дворѣ герцога Алберта находятся: маркизъ Эксестерскій, полковникъ Персеваль и лордъ Вельслей.

— Бывшій по сіе время Вице-Королемъ Ирландіи, лордъ Фортескю, нѣсколько дней тому назадъ давалъ прощальную аудіенцію и въ тотъ же день уѣхалъ. Преемникъ его, графъ Грей, пользуется столь общимъ уваженіемъ, что ни противу его, ни же противу секретаря по Ирландскимъ дѣламъ, лорда Эллiота, и самъ даже О'Конпель ничего не могъ бы сказать.

— На дняхъ открыта здѣсь прекрасная желѣзная дорога изъ Лондона въ Брейтонъ, куда публика преимущественно предъ другими мѣстами съѣзжается къ морскимъ водамъ. Теперь жители Лондона могутъ утромъ отправиться въ Брейтонъ и пробывъ тамъ нѣсколько часовъ, возвратиться вечеромъ домой. По поводу значительнаго числа желѣзныхъ дорогъ, главное шоссе изъ Лондона въ Единбургъ, во многихъ мѣстахъ заросло травою.

— Изъ Новой Гренады сообщаютъ, что войска правительства разбили мятежниковъ, однако начальникъ сихъ послѣднихъ, Карморія, все еще продолжаетъ осаду Кароагена. Гарнизонъ этого города много потерпѣлъ отъ недостатка провіанта, но нынѣ онъ снабженъ таковымъ изъ Ямайки.

АВСТРІЯ. *Вѣна, 14 Сентября.*

Г-нъ Тьеръ осмотрѣлъ съ Французскимъ посланникомъ графомъ Сентъ-Олеромъ младшимъ, поля сраженій подъ Асперномъ и Ваграмомъ.

ФРАНЦІЯ. *Парижъ, 13 Сентября.*

Сегодня утромъ, уже до 10-ти часовъ, несмѣтныя толпы народа поспѣшали къ форштату Св. Антонія, ожидая съ нетерпѣніемъ прибытія герцога Омальскаго съ 17 полкомъ. Ровно въ 10 часовъ герцогъ прибылъ къ заставѣ называемой Тронною. Онъ былъ въ мундирѣ полковника своего полка, и ѣхалъ впереди между братьями своими, герцогами Орлеанскимъ и Немурскимъ. Народъ привѣтствовалъ его восклицаніями: »да здравствуетъ 17-й полкъ!« Во

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

ANGLIA. *Z Londynu, 14 Września.*

Królowa, powróciwszy z małżonkiem swoim z Claremont do Windsoru, odbyła tajną naradę ze wszystkimi ministrami. Młoda Królówna jeszcze zupełnie do zdrowia nie powróciła.

— W Tamworth obrano powtórnie Sir Roberta Peel, w Dorchester Sir Jakuba Graham, a w Exester Sir Williama Follet. P. Auckland ubiegający się o miejsce z pierwszym ministrem, miał tylko trzy głosy, nawet większość wyborców uwolniła Sir Roberta Peel od osobistego stawienia, za co tenże listownie podziękował.

— Lord Ponsonby opuszcza niebawem Stambuł za urlopem, gdzie, jak sądzą, więcéj już nie wróci. *Morning Chronicle* udzielając mu licznych pochwał wspomina, że Turcy pokładali w nim nadzwyczajne zaufanie. P. Bankhand zastępować będzie lorda w obowiązkach poselskich.

— Prezydent Stanów-Zjednoczonych odmówił przyzwolenia swego bilowi uchwalonemu przez kongres, co do utworzenia banku narodowego. Prezydent sądzi, że to sprzeciwia się ustawie, aby kongres utwarzał bank, mający moc zakładania banków filialnych w innych państwach Stanów, nawet bez przyzwolenia tychże.

— Pogoda sprzyja zbiorom jęczmienia i nasion strączkowych, nie tylko w Anglii, ale i w Szkocyi; z tego powodu, na ostatnich targach, cena pszenicy spadła o szyling.

— W dalszym ciągu doniesień o obsadzeniu wyższych urzędów, przywodzi *Times* mianowanie lorda Blackburne, jeneralnym prokuratorem, a p. Jackson jeneralnym fiskusem Irlandyi. Dwór męzki Królowéj liczy 18 wyższych urzędników, którymi są sami margrabiowie, hrabiowie i lordowie. Na dworze xięcia Alberta znajdują się: margrabia Exeter, pułkownik Perceval i lord Wellesley.

— Dotychczasowy wice-król Irlandyi, lord Fortescue, dawał przed kilku dniami posłuchanie pożegnalne i w tymże samym dniu odjechał. Następca jego hrabia Grey, tak jest powszechnie szanowany, że ani jemu, ani sekretarzowi spraw Irlandzkich, lordowi Elliot, sam nawet O'Connell niceby nie miał do zarzucenia.

— Otworzono tu niedawno najpiękniejszą drogę żelazną, z Londynu do Brighton, miejsca ulubionych w Anglii kąpieli morskich. Odtąd Londyńczycy będą mogli zrana udawać się do Brighton, bawić tam kilka godzin, a na noc wracać do swych domów. Z powodu znacznie pomnożonych dróg żelaznych, droga najwięcéj uczęszczana, z Londynu do Edinburga, w wielu miejscach trawą zarosła.

— Donoszą z Nowéj-Grenady, że wojska rządowe pokonały rokoszan, jednakże Kartagenę oblega ciągle naczelnik tychże, Carmoria; osadę miasta cierpiącą wielki niedostatek, zasilono z Jamaiki żywnością.

AUSTRYA. *Z Wiédnia, 14 Września.*

P. Thiers zwiedził z posłem Francuzkim, hrabią St. Aulaire młodszym, pobojowiska pod Aspern i Wagram.

FRANCYA. *Z Paryża, 13 Września.*

Dzisiaj, już przed godziną 10-tą, nieprzeliczone tłumy cisnęły się ku przedmieściu św. Antoniego, oczekując niecierpliwie na przybycie xięcia Aumale i 17-go pułku. Xiążę przybył o 10-éj do rogatki tronowéj, mając na sobie mundur pułkownika swego pułku, na którego czele jechał, pomiędzy braćmi swymi, xiążętami: Orleanu i Nemours. Zebrane tłumy powitały go okrzykiem: *niech żyje pułk* 17! O godzinie 2-éj nadciągnął pułk do łuku tryumfalnego, gdzie Król na jego spo-

второмъ часу по полудни, полкъ пришелъ къ тріумфальнымъ воротомъ, гдѣ Король выѣхалъ къ нему на встрѣчу. Е. В. сперва пожалъ руку сына, а послѣ того съ слезою на глазахъ прижалъ его къ своей груди. Полкъ, подъ начальствомъ герцога Омальскаго, маневрировалъ на Карузельской площади, послѣ чего Король обошелъ ряды, и роздалъ нѣсколько награжденій. Около 4-хъ часовъ по полудни полкъ отправился въ Нельи.

— Во время праздника даннаго войску въ Нельи, Король внесъ тостъ за здравіе арміи, и принцессы явились посреди бѣсѣдующихъ. Герцоги: Орлеанскій, Немурскій и Омальскій отправляются завтра въ Компьенъ. На этомъ военномъ пиршествѣ находились также принцы Фердинандъ и Августъ Кобургскіе, равно какъ и всѣ члены кабинета, исключая г-на Теста, который не прежде какъ въ концѣ сего мѣсяца возвратится въ столицу.

— *14 Сентября.* —

Праздникъ въ Нельи отличался особеннымъ великолѣпіемъ; за столы, поставленные на свѣжемъ воздухѣ, сѣло 5,300 человѣкъ. Одного краснаго вина выпито 5,500 бутылокъ, и 3,000 шампанскаго. Маршалъ Сультъ при общихъ рукоплесканіяхъ провозгласилъ тостъ: »Французсая армія за здравіе Короля!« На эти слова Король всталъ и сказалъ громкимъ голосомъ: »Любезный маршалъ, на провозглашенный Вами тостъ не могу лучше отвѣтствовать, какъ тостомъ за здоровье нашего храбраго войска. Воспоминаніе, что въ моихъ молодыхъ лѣтахъ я сражался въ вашихъ рядахъ за отечество, наполняетъ меня удовольствіемъ и гордостію. Пріятно мнѣ видѣть, какъ сыновья мои теперь заступаютъ меня подъ нашими покрытыми славою знаменами и какъ въ нѣскольких мѣстахъ имъ удалось заслужить ваше уваженіе, любовь и довѣріе. Я хотѣлъ сосредоточить около себя всѣ войска близъ меня расположенныя, желая, чтобы вы всѣ равное приняли участіе въ радости изъявленной моему четвертому сыну, принцу Омальскому, во время слѣдованія его чрезъ Францію передъ полкомъ, коимъ онъ имѣлъ честь предводительствовать въ Африкѣ. Я желалъ, чтобы эти знаки удовольствія относились безъ изъятія ко всѣмъ тѣмъ, которые дали намъ во Франціи доказательства своей непоколебимой преданности къ нашимъ узаконеніямъ, какъ равно и тѣмъ, которые въ Африкѣ столь славно сражаются. Надѣюсь, что они твердостію своею рѣшительно упрочатъ наши поселенія въ Африкѣ, которыя для насъ весьма важное національное дѣло, и что тамъ вскорѣ проявятся благодѣянія образованности, жители пріобрѣтутъ безопасность, и для всѣхъ откроются источники благосостоянія. И такъ, любезные товарищи, какъ Король, какъ главный высшій начальникъ войскъ, провозглашаю тостъ благодарности и благоволенія всѣмъ полкамъ расположеннымъ во Франціи, въ Африкѣ и за моремъ.«

— Телеграфическая депеша. Тулонъ 11 Сентября. »Состояніе западныхъ Алжирскихъ провинцій ежедневно улучшается. 10,000 Медшухеровъ передалось намъ, и съ помощію оныхъ Мостаганемъ снабженъ продовольствіемъ. Племя Бордшія дало уже заложниковъ; примѣру сему послѣдуетъ племя Гарваба. О Абд-эль-Кадерѣ ничего не слышно, но онъ не въ силѣ воспрепятствовать передачѣ племенъ; можно преполагать, что осенная экспедиція положитъ конецъ его царствованію.«

— Дирекція Италіанскаго театра вмѣсто Рубини приняла извѣстнаго тенора Ронци.

НИДЕРЛАНДЫ. *Гага, 18 Сентября.*

Баронъ Верстолькъ-ванъ-Зуленъ, по прошенію уволенъ отъ должности министра иностранныхъ дѣлъ, и временное управленіе симъ департаментомъ ввѣрено барону Зуйленъ ванъ Нейвелдтъ.

ГЕРМАНІЯ. *Мюнхенъ, 14 Сентября.*

Г-нъ Тьеръ прибылъ сюда вчера вечеромъ, а сегодня утромъ въ сопровожденіи Французскаго посланника г-на Бургоена посѣщалъ здѣшнія коллекціи изящныхъ искусствъ, и позавтракавъ у посланника, отправился въ Эмсъ, гдѣ живетъ больная его супруга съ своею матерью.

kanie wyjechał. Monarcha naprzód uścisnął rękę swemu synowi; potém z rozrzewnieniem i ze łzą w oku przytulił go do swych piersi. Pułk, pod wodzą xięcia Aumale, wykonał manewra na placu Karuzelu, poczém Król przeszedł przez jego szeregi i kilka rozdał nagród. Około godziny 4-éj wyruszył pułk w pochód do Neuilly.

— Podczas uczty dawanéj dla wojska w Neuilly, Król pił za tegoż zdrowie, a xiężniczki ukazały się śród biesiadujących. Xiążęta: Orleanu, Nemours i Aumale, odjeżdżają jutro do Compiègne. Na tym obiedzie wojskowym znajdowali się także xiążęta Koburgscy: Ferdynand i August, tudzież wszyscy ministrowie, oprócz p. Teste, który dopiéro jest spodziewany przy końcu b. m.

— *14 Września.* —

Biesiada w Neuilly odbywała się z wielkim przepychem. U stołów zastawionych pod gołem niebem siadło 5,300 osób; samego wina czerwonego wyszło 5,500 butelek, a szampańskiego 3,000. Marszałek Soult, przy powszechnym oklasku wniósł toast: »Armija Francuzka, za zdrowie Króla!« Na te słowa podniósł się Monarcha i rzekł donośnym głosem: »Kochany Marszałku! na wniesiony toast nie mogę lepiéj odpowiedzieć, jak toastem za zdrowie naszego walecznego wojska. Wspomnienie to, kochani towarzysze, że w moich młodych latach, w waszych szeregach walczyłem w obronie ojczyzny, napełnia mnie zawsze pociechą i dumą. Słodkiém jest dla mnie uczuciem widzieć, jak synowie moi pod naszemi pełnemi chwały chorągwiami obecnie mnie zastępują, i jak w wielu miejscach im się powiodło zasłużyć na wasz szacunek, zaufanie i miłość. Chciałem zgromadzić około siebie wszystkie wojska w pobliżu mnie stojące, chcąc, byście wszyscy mieli równy udział w radości, okazywanéj memu czwartemu synowi, xięciu Aumale, w pochodzie odbytym przez Francyą, na czele walecznego pułku, którym miał zaszczyt dowodzić w Afryce. Chciałem, aby te oznaki zadowolenia rozciągnęły się bez wyjątku do tych wszystkich, którzy nam we Francyi dali tyle dowodów niezłomnego przywiązania do naszych instytucyj, jako i do tych, którzy w Afryce tak chwalebnie walczą. Ufam, że ich wytrwałość ostatecznie utwierdzi nasze uosadowienie się w Afryce, będące obecnie naszym wielkim interessem narodowym, i że tamże niebawem spłyną dobrodziejstwa cywilizacyi, mieszkańcy otrzymają bezpieczeństwo, a dla wszystkich otworzą się nowe źródła dobrego bytu. Zatém, kochani towarzysze, jako Król, jako najwyższy wódz siły zbrojnéj, wnoszę toast wdzięczności i zadowolenia dla wszystkich pułków, stojących we Francyi, w Afryce i za morzem.«

— Depesza telegraficzna z Tulonu, z dnia 11-go Września: »Stan prowincyj zachodnich Algierskich codziennie się polepsza; 10,000 Medsuherów przeszło do nas, a za ich pośrednictwem, Mostaganem przepełnione jest żywnością. Plemię Bordszia dało już zakładników; za jego przykładem pójdzie plemię Garvaba. O Abd-el-Kaderze nie ma wzmianki; poddaniu się plemion przeszkodzić już nie może; można wnioskować, że wyprawa jesienna położy koniec jego panowaniu.«

— Dyrekcya teatru Włoskiego, w miejsce Rubiniego, zaangażowała tonorzystę Ronzi.

NIDERLANDY. *Z Hagi, 18 Września.*

Król nasz, na prośbę barona Verstolk van Soelen, uwolnił go od obowiązków ministra spraw zagranicznych, a wydział ten powierzył tymczasowo baronowi van Zuylen van Nyevelt.

NIEMCY. *Z Monachium, 14 Września.*

P. Thiers przybył tu wczoraj wieczorem; dziś rano, z p. Bourgoing, posłem Francuzkim, zwiedzał tutejsze zbiory sztuk pięknych, a po śniadaniu u tegoż puścił się do Ems, gdzie jego chora żona z matką bawi.

ОБЪЯВЛЕНІЯ СУДЕБНЫХЪ И АДМИНИСТРАЦІОННЫХЪ ВЛАСТЕЙ.
OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 4434.) *Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.*

Ogłasza, iż Rada Administracyjna Królestwa, Postanowieniem z dnia 8 (20) Sierpnia b. r., akt przez Jerzego Seumann, urzędownie w dniu 31 Lipca 1834 roku, zeznany, mocą którego zapisał wszelkie przychody z całego swego majątku, tymże aktem wyszczególnionego, na fundusz dla Instytutu Mensyonarzy w Królestwie Saskiem, w gminie Hernhuckiej istniejącego, z zastrzeżeniem aby były przeznaczane jedynie dla osób które z powyższego Instytutu w Królestwie Polskiem znajdują się, w myśl art: 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich, i z zastrzeżeniami, przez Jerzego Seumann w nazwanym akcie poczynionemi, zatwierdziła.

w Warszawie d. 29 Sierp: (10 Wrześ:) 1841.

z Polecenia:
Sekretarz Jlny, J. Karnicki.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 4491.) *Rejent Kancellaryi Ziemiańskiej Gubernii Lubelskiej.*

Ogłasza otwarte spadki:

1. Po Paulinie Terleckiej pannie dnia 4 Lipca 1833 r. zmarłej mającej prawo do pewnej części szacunku 146,000 złp. i 132,000 złp. za dobra Dobromirzyce i Perosołowice w Powiecie Hrubieszowskim Gubernii Lubelskiej położone wylicowanego i w wykazie tychże dóbr pod Nr. 15 zabezpieczonego, oraz współwierzycielce summy 30,000 złp. na dobrach Gdeszynie pod Nr. 19 wykazu zamieszczonej.

2. Po Józefie Cambefort dnia 9 Stycznia 1822 r. zmarłym złp. 1,000 na dobrach Dobromirzyce i Perosołowice pod Nr. 7 lit: d. posiadającym.

3. Po Antonim Pazdańskim kwot 153 dukatów $121\frac{1}{2}$ dukatów 2,683 złp. 8 gr. 27 dukatów 653 złp. 15 gr. 2,000 złp. i 1,120 złp. z procentami na tychże dobrach pod Nr. 7 ostrzeżone mającym.

4. Mikołaju Protrowskim 25 Grudnia 1837 r. zmarłym wierzycielu $\frac{1}{5}$ części 80,000 złp. z większej summy 90,000 złp. na dobrach Dorohusku w Powiecie Chełmskim pod Nr. 13 intabulowanych, i po Janie Kornackim wierzycielu 1,200 złp. na dobrach Wiśniowie B. w Powiecie Tomaszowskim pod Nr. 29 zabezpieczonych. Do przepisania więc tytułu własności powołanych praw rzeczowych, termin dla wszystkich interessantów w Lublinie w Kancellaryi Ziemiańskiej na dzień 23 Marca (4 Kwietnia) 1842 r. wyznacza.

Lublin dnia 8 (20) Września 1841 roku.
(1) Xawery Chełmicki.

(N. D. 4504) *Rejent Kancellaryi Ziemiańskiej Gubernii Augustowskiej.*

Po zaszłej w d. 26 Marca 1838 r. śmierci Józefa Wojsław właściciela dóbr ziemskich Łękowo część C. E. z przyległemi częściami na wsiach Kasprowo Chełchy D. oraz wszelkiemi przynależytościami w Powiecie Biebrzańskim Obwodzie i Gubernii Augustowskiej położonych i innych praw realnych, spadek się otworzył, wzywa się przeto wszystkich interessentów, aby w przeciągu sześciu miesięcy, a najdalej w dniu 15 Marca 1842 r. w Kancellaryi Hypotecznej Gubernii Augustowskiej w Łomży stawili się i prawa swe jakie do tego spadku mieć sądzą udowodnili, inaczej bowiem prekludowani będą.

Łomża dnia 1 (13) Września 1841 roku.
(1) Wincenty Klimontowicz.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(N. D. 4358) *Sąd Pokoju Ptu Hrubieszowskiego.*

Z powodu żądanej regulacyi nowej hypoteki domu drewnianego, stajni, wozowni, placu i ogrodu w mieście Hrubieszowie pod Nr. 413 sytuowanych własnością Stanisława Januszewskiego będących. Uwiadamia interessantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 3 (15) Grudnia 1841 r.

Wzywa ich przeto aby do takowych osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacyi podali i w dokumenta prawa ich udowadniające opatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzyi w art: 151 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby zaś właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacyi niestawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interessantów na karę 10 do 50 zł. skazanym zostanie, i podług artykułu 150 tegoż prawa utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzyi jaka w skutek aktu regulacyi wydaną będzie nastąpi dnia 6 (18) Grudnia r. b. na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interessenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszeniu jej przytomnemi być powinni.

Hrubieszów d. 28 Sierpnia (9 Września) 1841.
Jusciński, Podsędek.

(N. D. 4361) *Sąd Pokoju Powiatu Kraśnickiego.*

Z powodu żądanej regulacyi nowej hypoteki następujących nieruchomości, mianowicie:

1. Sklepu murowanego w domu pod Nrm 15 w Kraśniku sytuowanym, ze strony północnej do domu Staroz: Moszka Wejsbrodt przytykającego, wraz z lokalami w tyle tegoż sklepu ku stronie wschodniej, sklepu drugiego murowanego ciemnego z komórkami ku stronie południowej z tegoż sklepu będącemi, a do sieni z owego domu wychodzącemi, z wolném prawem do podsieni, które przed temi sklepami wedle stosownej szerokości exystują, następnie izby wielkiej z wszelkiemi komorami w tejże izbie wystawionemi bez żadnego wyłączenia, oraz prawa wolnego przechodu przez sień, celem chodzenia do rzeczonych lokalów, placu próżnego bez zabudowania przy tej izbie będącego łokci ośm wynoszącego, w końcu placu blisko placu domu zmarłego Hilela Frajberg leżącego, do Staroz: Abusia Brener należących.

2. Sklepu w tyle domu pod Nrm 3 w mieście Kraśniku sytuowanym będącego, tudzież placu za tymże sklepem po lewej stronie od wschodu rozciągającego się, do Star: Moszka Mandelbaum i Szmula Wajnberg należących.

3. Domu drewnianego na podmurówce pod Nrem 54 w Rynku miasta Annopola sytuowanego, gontami krytego, frontem na północ stojącego, z prawéj strony Auszla Ajnbinder, z lewéj z domem Icka Fiszman graniczącego, z placem na którym stoi, tudzież podwórzem w tyle tego domu będącym, na którym jest studnia, spichlerz, dwie komór, tudzież stajnia i wozownia gontami pokryte, z piwnicą, Staroz: Moszka Luxenthal własnością będące.

4. Domu drewnianego zajezdnego w mieście Annopolu sytuowanego, dawniéj Nrem 60, a teraz Nrem 66 oznaczonego, w Rynku miasta Annopola frontem stojącego, między domami z jednéj strony Jankla Ferensztajnberg, z drugiéj Tobiasza Taub znajdującego się, do drogi Janowskiéj dotykającego, z tem wszystkiem co tylko do tego domu należy, własnością Staroz: Michla Tauber będących.

5. Domu drewnianego w mieście Zaklikowie sytuowanego, wraz z stodółką i chlewkiem, między domami z jednéj Piotra Zakościelnego, z drugiéj Walentego Szymczyka położonego, z frontu zaś od gościńca Kraśnickiego stojącego, do Antoniego i Maryanny Turkowskich należących.

Uwiadamia interessantów, iż takowa nastąpi w Sądzie tutejszym co do 1, 2 i 3 dnia 15 (27), a co do 4 i 5 dnia 16 (28) Grudnia r. b. o godzinie 9téj rannéj.

Wzywa ich przeto aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacyi podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzyi w art: 151 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacyi nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interessentów na karę 10 do 50 złp. skazanym będzie, i podług art: 150 tegoż prawa utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzyi jaka w skutek aktu regulacyi wydaną będzie, nastąpi dnia 18 (30) Grudnia r. b. i od tegoż dnia czas do odwołania się od niéj upływać zacznie.

Interessenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia jéj przytomnemi być winni.

w Kraśniku d. 28 Sierp: (9 Wrześ:) 1841.
Stępniewski Podsędek.

LICYTACYE I SPRZEDAŻE PUBL.

(N. D. 4274.) — *Urząd Municypalny Miasta Warszawy.*

Na trzyletnią dostawę, to jest od dnia 1 Stycznia 1842 do ostatniego Grudnia 1844, podług Kalendarza nowego stylu, do mostu Warszawskiego wyrobów liniarskich mianowicie lin, kordeli, postronków, szelek i polek, odbędzie się licytacya w dniu 22 Września (4 Października) r. b. punktualnie o godzinie 12tej z południa w Ratuszu. Mający zamiar ubiegać się o tę dostawę, zechcą wczasie i miejscu wyżej oznaczonym złożyć na ręce Prezydenta opieczętowane deklaracye podług wzoru niżej zamieszczonego napisane, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek lub przekreśleń wymienić cenę za którą dostawy każdego z powyższych artykułów podjąć się pragną. Deklaracye przyjmowane będą tylko do godziny 12tej w południe, po wybiciu której składane lub niestosownie do wzmiankowanego wzoru napisane, w ogólności poprawiane albo skrobane za niebyłe uznane będą i przyjęte nie zostaną. Praetium do licytacyi in minus stanowi się.

1. Za każdy kamień lin, kordeli i polek 25 funtów nowej polskiej wagi trzymającej, rubli srebrnych 2 i kopijek $49\frac{1}{2}$ czyli złp. 16 gr. 19.

2. Za każdą kopę postronków dubeltowych drutowych długi po łokci 5 rubli srebrnych 5 kopijek 25 czyli złp. 35.

3. Za każdą szelkę parciannę zwyczajną z trokiem długiem łokci 3, kopijek $12\frac{1}{2}$ czyli gr. 25.

Przy deklaracyi dołączyć należy nie zapieczętowany dowód Banku Polskiego na złożone tam vadium w summie 450 rubli srebrnych czyli złp. 3.000 i w gotowiźnie na koszta ogłoszenia licytacyi rubli srebrnych $19\frac{1}{2}$ czyli złp. 130.

Dowód ten i gotowizna nieutrzymującemu się przy dostawie zaraz zwrócone zostaną, utrzymującego się zaś dowód zatrzymany będzie w Kassie Miejskiej aż do czasu expiracyi entrepry zy, a gotowizna użyta zostanie na pokrycie kosztów ogłoszenia licytacyi i jeżeli ta po złożeniu rachunków przez Redakcyą Gazet okaże się niewystarczającą, przedsiebierca niedostającą ilość doliczy, a resztę jeżeli jaka pozostanie będzie miał sobie zwróconą. Bliższe warunki są do przejrzenia w Wydziale Administracyi Urzędu Municypalnego codziennie wyjąwszy święta.

w Warszawie d. 26 Sierp. (7 Wrześ.) 1841 r.

Prezydent, Grajbner.

(3) Sekretarz Jłny, G. Jabołkowski.

Deklaracya.

W skutek ogłoszenia z dnia 26 Sierpnia (7 Września) r. b. podaję niniejszą deklaracyę, iż podejmuję się dostawy do mostu Warszawskiego wyrobów liniarskich, mianowicie: lin, kordeli, polek, postronków i szelek, a to w ciągu lat trzech od dnia 1 Stycznia 1842 r. do dnia ostatniego Grudnia 1844 r. podług Kalendarza nowego stylu, i żądam:

1. Za jeden kamień lin, kordeli i polek dwadzieścia pięć funtów wagi polskiej ważący rub. srebr...... kopijek.....

2. Za każdą kopę postronków rubl. sre...... kop......

3. Za jedną kopę szelek z trokami kop......

(przy każdym objekcie podaną cenę wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym. Dowód Banku Polskiego na złożone vadium, tudzież w gotowiznie rubli srebrnych $19\frac{1}{2}$ czyli złp. 130 na koszta ogłoszenia licytacyi składam, które wrazie nieutrzymania się na licytacyi sam odbiorę, lub o przesłanie których przez Pocztę do NN. na mój koszt upraszam. Stałe moje zamieszkanie jest w NN. pisałem w NN. dnia NN. miesiąca NN. roku 1841.

(Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.)

(N. D. 4511.) *Kommissya Kwaternicza Miasta Warszawy.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż z mocy decyzi wyższej władzy meble miejskie z użycia kwaterunkowego wyszłe w d. 1 (13) miesiąca Października r. b. o godzinie 11stej przed południem w domu pod 493 przez publiczną licytacyą, za gotowe pieniądze, niedostępnie płacić się mające, sprzedanemi będą. Żądający nabyć rzeczone meble, na termin oznaczony, do wyżej pomienionego domu, przybyć zechcą.

w Warszawie dnia 11 (23) Września 1841 r.

Dyrektor Kommissyi Pułkownik, Ignatiew.

(1) Członek Kommissyi, Brzeziński.

(N. D. 4452.) *Urząd Konsumcyjny Miasta Warszawy.*

Zawiadamiając niniejszym interessowaną publiczność, iż w dniu 29 Września (11 Października) r. b. w biurze Urzędu Konsumcyjnego miasta Warszawy, mieszczącym się w pałacu Rządowym Czarneckich zwanym przy ulicy Leszno pod Nr. 706 odbędzie się przez publiczną licytacyą sprzedaż okowity. Urząd Konsumcyjny wzywa mających chęć nabycia takowej, iżby się w terminie i miejscu oznaczonym o godzinie 10tej z rana jako wchwili rozpocząć się mianej licytacyi stawili, gdzie o rzeczywistej ilości garncy wódki na sprzedaż wystawionej o jéj stopniu tęgości i o warunkach licytacyjnych powezmą dostateczną wiadomość.

w Warszawie dnia 8 (20) Września 1841 r.

Inspektor Dochodów Konsumcyjnych, Gniewosz.

(3) Sekretarz Domański.

(N. D. 3702) *Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Kieleckiej.*

W skutek artykułu 91 prawa sejmowego o Towarzystwie Kredytowem i reskryptu Dyrekcyi Głównej z dnia 23 Maja (4 Czerwca) 1841 r. Nr. 9,131, podaje do publicznej wiadomości, iż dobra Ulina wielka z przyległościami i przynależytościami w Powiecie Olkuskim Gubernii Kieleckiej położone, jako nieniszczające się w należnościach Towarzystwu Kredytowemu przypadających, sprzedane zostaną przez publiczną licytacyą która odbywać się będzie w Kielcach w Kancellaryi Ziemiańskiej Gubernii Kieleckiej przy ulicy Konstantego pod Nr. 391 przed Rejentem Szczepanowskim w terminie dnia 13 (25) Listopada 1841 r.

Warunki sprzedaży są następujące:

1. Nabywca dóbr przyjmuje obowiązek zaspokojenia wszelkich należności do gruntu przywiązanych art: 41 prawa o hypotekach z roku 1818 wyszczególnionych, tudzież ciężarów wieczystych w myśl art: 44 tegoż prawa, o ile te pierwszeństwo przed Towarzystwem mają, to jest: zaległych od lat dwóch i bieżących.

2. Przyjmuje obowiązek dalszego regularnego uiszczania opłat wskazanych art: 7 i 30 prawa o Towarzystwie Kredytowem Ziemskiem od wypożyczonego kapitału na dobra Ulina wielka w summie złp. 21,000 gr. — w dwóch półrocznych ratach od 1 do 12 Czerwca, i od 1 do 12 Grudnia każdego roku przez cały ciąg trwania Towarzystwa.

3. Obowiązany fundusz amortyzacyjny za właściciela przez Bank Polski zastąpiony summą złp. 526 gr. 18 wynoszący, z procentem po 5 od 100 w ratach oznaczonych aż do zupełnego zaspokojenia regularnie do kass Towarzystwa wnosić, a to do włącznie raty.

4. Obowiązany do zwrotu opłaconych już przez dziedzica procentów na umorzenie kapitału obróconych, obrachowanych stosownie do tabeli do art: 18 dołączonej w summie złp. 3,334 gr. 18.

5. Ponieważ dobra wystawiające się na sprzedaż opłacają podatku ofiary rocznie złp. 297 gr. 18, przeto szacunek ich stosownie do art: 5 wynosi złp. 29,760 gr. — Nabywca więc oprócz przyjęcia obowiązków poprzedzającemi §§ wskazanych obowiązany jest do złożenia summy złp. 8,760 gr. — któraby połączona z pożyczką Towarzystwa dobra obciążającą wyrównywała powyżej wymienionej summie szacunkowej.

6. Z summ do zapłacenia których nabywca poprzedzającemi dwoma §§ jest obowiązany, ilość potrzebną na zaspokojenie należności Towarzystwa z procentami karami i kosztami, to jest złp. 1,207 gr. 2 wnieść powinien do kassy Towarzystwa najdalej w ciągu dni trzech po odbytej licytacyi, grubą srebrną brzęczącą monetą, lub kuponami upłynionych półroczów, albo wylosowanemi listami zastawnemi z taką ilością kuponów, jaka się przy nich znajdować powinna; reszta zaś oraz to wszystko cokolwiek najwięcej dający nad powyższe zobowiązania postąpi w przeciągu dni 20 po odbytej licytacyi złożyć ma w gotowiznie lub listach zastawnych podług wyboru nabywcy do depozytu Banku Polskiego.

7. Jeżeliby nikt przyjąć niechciał warunków wyżej wymienionych licytacya ogłoszoną będzie za niedoszłą do skutku.

8. Uregulowanie tytułu własności na nabywcę w myśl art: 92 prawa o Towarzystwie Kredytowem Ziemskiem nie wprzód nastąpi, aż tenże złoży wydziałowi hypotecznemu dowody, iż warunkom licytacyi we wszystkiem zadosyć uczynił.

9. Wprowadzenie zaś nabywcy w possessyą dóbr Dyrekcya Szczegółowa w tenczas dopiero dopełni przez delegowanego od siebie członka, gdy tenże nabywca złoży jej wykaz hypoteczny dowodzący, iż przez Sąd za właściciela dóbr uznanym został.

10. Gdy władze Towarzystwa sprzedają dobra na zasadzie wykazu hypotecznego, a każdy przez obejrzenie ich na miejscu, o ich stanie objaśnić się winien, nabywcy przeto niesłużą ani prawo ewikcyi, ani możność regulowania jakichkolwiek bądź pretensyi do Towarzystwa Kredytowego.

11. Każdy chęć licytowania mający przed przystąpieniem do licytacyi złożyć winien summę 1,500 wyrównywającą wszelkim należnościom Towarzystwa po włącznie ratę ubiegłą i podatków Skarbowych w gotowiznie na vadium która na przypadek nieutrzymania się przy licytacyi natychmiast za pokwitowaniem w protokóle licytacyjnym zwróconą mu będzie, jeżeli zaś licytujący jako najwięcej dający przy kupnie dóbr utrzyma się, vadium pozostanie w depozycie Dyrekcyi Szczegółowej aż do czasu kiedy nabywca złożeniem wykazu hypotecznego udowodni, iż uczyniwszy zadosyć wszystkim warunkom licytacyi za właściciela dóbr uznanym został.

12. Plus licytant mieć będzie obowiązek powrócić Towarzystwu Kredytowemu wszelkie koszta awansować się mogące na prowadzenie procesu, gdyby z powodu dokonywającej się obecnie sprzedaży, wynikła potrzeba przeprowadzenia go przez wyższe instancye Sądowe, koszta takowe z funduszu Towarzystwa zaliczone, nowonabywca powrócić obowiązany zwrotu których na rzecz jego o tyle spodziewać się będzie mógł, o ile wyrokami sądowemi od wnoszącego spor zasądzone i przez władze Towarzystwa drogą § 140 postanowieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 14 Marca 1826 wskazaną ściągnięte być potrafią.

w Kielcach dnia 16 (28) Lipca 1841 roku.

Prezes, A. Suchecki.

(2) Pisarz, Sękowski.

(N. D. 3702) *Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Kieleckiej.*

W skutek artykułu 91 prawa sejmowego o Towarzystwie Kredytowem i reskryptu Dyrekcyi Głównej z dnia 23 Maja (4 Czerwca) 1841 r. N. 9132, podaje do publicznej wiadomości, iż dobra Rudno górne z przyległościami i przynależytościami w Powiecie Krakowskim Gubernii Kieleckiej położone, jako nieniszczające się w należnościach Towarzystwu Kredytowemu przypadających, sprzedane zostaną przez publiczną licytacyą, która odbywać się będzie w Kielcach w Kancellaryi Ziemiańskiej Gubernii Kieleckiej, przy ulicy Konstantego pod Nr. 391 przed Rejentem Mieszkowskim w terminie dnia 13 (25) Listopada 1841 r.

Warunki sprzedaży są następujące:

1. Nabywca dóbr przyjmuje obowiązek zaspokojenia wszelkich należności do gruntu przywiązanych art: 41 prawa o hypotekach z roku 1818 wyszczególnionych, tudzież ciężarów wieczystych w myśl art: 44 tegoż prawa, o ile te pierwszeństwo przed Towarzystwem mają, to jest: zaległych od lat dwóch i bieżących.

2. Przyjmuje obowiązek dalszego regularnego uiszczania opłat, wskazanych art: 7 i 30 prawa o Towarzystwie Kredytowem Ziemskiem od wypożyczonego kapitału na dobra Rudno górne w summie złp. 28,800 gr. — w 2ch półrocznych ratach, od 1 do 12 Czerwca, i od 1 do 12 Grudnia, przez cały ciąg trwania Towarzystwa.

3. Obowiązany do zwrotu opłaconych już przez dziedzica procentów na umorzenie kapitału obróconych, obrachowanych stosownie do tabeli do art: 18 dołączonej w summie złp. 10,670 gr. 23.

4. Ponieważ dobra wystawiające się na sprzedaż opłacają podatku ofiary rocznie złp. 384 gr. — przeto szacunek ich, stosownie do art: 5 wynosi złp. 38,400 gr. — Nabywca więc, oprócz przyjęcia obowiązków poprzedzającemi §§ wskazanych, obowiązany jest do złożenia summy zł. 15,600 gr. — któraby połączona z pożyczką Towarzystwa dobra obciążającą, wyrównywała powyżej wymienionej summie szacunkowej.

5. Z summ do zapłacenia których nabywca poprzedzającemi dwoma §§ jest obowiązany, ilość potrzebną na zaspokojenie należności Towarzystwa z procentami, karami i kosztami, to jest złp. 2,182 gr. — wnieść powinien do kassy Towarzystwa najdalej w ciągu dni trzech po odbytej licytacyi, grubą srebrną brzęczącą monetą, lub kuponami upłynionych półroczów albo wylosowanemi listami zastawnemi z taką ilością kuponów, jaka się przy nich znajdować powinna; reszta zaś, oraz to wszystko, cokolwiek najwięcej dający nad powyższe zobowiązania postąpi, w przeciągu dni 20 po odbytej li-

cytacyi złożyć ma w gotowiźnie lub listach zastawnych, podług wyboru nabywcy do depozytu Banku Polskiego.

6. Jeżeliby nikt przyjąć niechciał warunków wyżej wymienionych, licytacya ogłoszoną będzie za niedoszłą do skutku.

7. Urególowanie tytułu własności na nabywcę w myśl art: 92 prawa o Towarzystwie Kredytowem Ziemskiem, nie wprzód nastąpi, aż tenże złoży wydziałowi hypotecznemu dowody, iż warunkom licytacyi we wszystkiem zadosyć uczynił.

8. Wprowadzenie zaś nabywcy w possessyą dóbr Dyrekcya Szczegółowa w tenczas dopiero dopełni przez delegowanego od siebie członka, gdy tenże nabywca złoży jej wykaz hypoteczny dowodzący, iż przez Sąd za właściciela dóbr uznanym został.

9. Gdy władze Towarzystwa sprzedają dobra na zasadzie wykazu hypotecznego, a każdy przez obejrzenie ich na miejscu o ich stanie objaśnić się winien, nabywcy przeto niesłuży ani prawo ewikcyi, ani możność regulowania jakichkolwiek bądź pretensyi do Towarzystwa Kredytowego.

10. Każdy chęć licytowania mający przed przystąpieniem do licytacyi złożyć winien summę zł. 2,400 wyrównywającą wszelkim należnościom Towarzystwa po włącznie ratę ubiegłą i podatków Skarbowych, w gotowiźnie na vadium, która na przypadek nieutrzymania się przy licytacyi, natychmiast za pokwitowaniem w protokóle licytacyjnym, zwróconą mu będzie jeżeli zaś licytujący jako najwięcej dający przy kupnie dóbr utrzyma się, vadium pozostanie w depozycie Dyrekcyi Szczegółowej aż do czasu, kiedy nabywca złożeniem wykazu hypotecznego udowodni, iż uczyniwszy zadosyć wszystkim warunkom licytacyi, za właściciela dóbr uznanym został.

11. Plus licytant mieć będzie obowiązek powrócić Towarzystwu Kredytowemu wszelkie koszta awansować się mogące na prowadzenie processu, gdyby z powodu dokonywającej się obecnie sprzedaży, wynikła potrzeba przeprowadzenia go przez wyższe Instancye Sądowe koszta takowe z funduszu Towarzystwa zaliczone nowonabywca powrócić obowiązany, zwrotu których na rzecz jego o tyle spodziewać się będzie mógł, o ile wyrokami sądowemi od wnoszącego spór zasądzone, i przez władze Towarzystwa drogą §. 140 postanowieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 14 Marca 1826 r. wskazaną, ściągnięte być potrafią.

w Kielcach dnia 16 (28) Lipca 1841 roku.

Prezes, A. Suchecki.
(2) Pisarz, Sękowski.

(N. D. 3263) *Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Okręgu Gubernii Płockiej.*

Wiadomo czyni, iż dobra Gozdowo z przyległościami w Obwodzie Mławskim Gubernii Płockiej leżące; W. Anny Jackowskiej dziedziczne, w opłacie rat Towarzystwu Kredytow: Ziemskiemu należnych, zalegające, sprzedane będą przez publiczną licytacyą więcej dającemu, pod warunkami, z których główniejsze są następujące:

1. Nabywca dobr przyjmuje obowiązek opłacania i zaspokojenia wszelkich należności do gruntu przywiązanych, Art. 41 prawa o hypotekach z r. 1818 wyszczególnionych, tudzież ciężarów wieczystych, w myśl Art. 44 tegoż prawa, o ile te pierwszeństwo przed Towarzystwem mają, to jest zaległych od lat 2ch i bieżących, a w prawdzie podatków do Skarbu publicznego zaległych, w summie zł. 1740 gr. 15, lub w ilości takiej jak do terminu licytacyi należyć się okażą, a to z postąpionej summy szacunkowej, w przeciągu dni trzech po odbytej licytacyi.

2. Przyjmuje obowiązek dalszego regularnego uiszczania opłat wskazanych Art. 7 i 30 prawa o Towarzystwie Kredytowem Ziemskiem od wypożyczonego kapitału na dobra Gozdowo z przyległościami w summie złp 30,000 w dwóch półrocznych ratach, od dnia 1 do 12 Czerwca i od dnia 1 do 12 Grudnia przez cały ciąg trwania Towarzystwa.

3. Obowiązany do zwrotu opłaconych już przez dziedzica procentów na umorzenie kapitału obróconych, obrachowanych stosownie do tabelli do Art. 18 dołączonej dotąd w summie złp. 2,541 gr 18.

4. Ponieważ dobra wystawiające się na sprzedaż, opłacają podatku ofiary rocznej złp. 409 gr. 6, przeto szacunek ich stosownie do Art. 5 wynosi złp. 40,920 gr. — Nabywca więc oprócz przyjęcia obowiązków poprzedzającemi §§ wskazanych, obowiązany jest do złożenia summy złp. 10,920 gr. — którąby połączona z pożyczką Towarzystwa dobra obciążającą, wyrównywała powyżej wymienionej summie szacunkowej.

5. Z summ do zapłacenia których nabywca poprzedzającemi dwoma paragrafami 3cim i 4tym obowiązany ilość potrzebną na zaspokojenie zaległych podatków i należności Towarzystwa z procentami, karami i kosztami, to jest złp: 7092 gr. 19 wnieść powinien do Kassy Obwodowej i Towarzystwa najdalej w ciągu dni 3ch po odbytej licytacyi grubą srebrną brzęczącą monetą lub kuponami upłynionych półroczów, albo wylosowanemi listami zastawnemi, z taką ilością kuponów, jaka się przy nich znajdować powinna, reszta zaś, oraz to wszystko cokolwiek najwięcej dający nad powyższy zobowiązania postąpi, w przeciągu dni 15 po odbytej licytacyi złożyć ma w gotowiźnie lub w listach zastawnych podług wyboru nabywcy do depozytu w Banku Polskim.

6. Gdy Władze Towarzystwa sprzedają dobra na zasadzie wykazu hypotecznego, a każdy przez obejrzenie ich na miejscu o ich stanie objaśnić się winien; nabywcy przeto nie służy ani prawo ewikcyi, ani możność regulowania jakichkolwiek bądź pretensyi do Towarzystwa Kredytowego

7. Pluslicytant mieć będzie obowiązek powrócić Towarzystwu Kredytowemu koszta awansować się mogące na prowadzenie processu, gdyby z powodu dokonywającej się obecnie sprzedaży wynikła potrzeba przeprowadzenia go przez wyższe instancye sądowe i koszta takowe z funduszów Towarzystwa Kredytowego zaliczone nowo nabywca powrócić obowiązany, zwrotu których na rzecz jego o tyle spodziewać się będzie mógł, o ile od wnoszących spór wyrokami sądowemi zasądzone i przez Władze Towarzystwa Kredytowego drogą § 140 postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego wskazaną ściągnięte być potrafią.

8. Każdy chęć licytowania mający, przed przystąpieniem do licytacyi złożyć winien summę złp. 7100 wyrównywającą wszelkim należnościom Towarzystwa po włącznie ratę ubiegłą i podatków skarbowych w gotowiźnie na vadium, która na przypadek nieutrzymania się przy licytacyi, natychmiast za pokwitowaniem w protokóle licytacyjnym zwróconą mu będzie, jeżeli zaś licytujący jako najwięcej dający przy kupnie dóbr utrzyma się, vadium pozostanie w depozycie Dyrekcyi Szczegółowej aż do czasu kiedy nabywca złożeniem wykazu hypotecznego udowodni, iż uczyniwszy zadosyć wszystkim warunkom licytacyi, za właściciela dóbr uznanym został.

Licytacya ta odbywać się będzie w mieście Płocku w Kancellaryi Ziemiańskiej Rejentów Gubernii Płockiej przed W. Jakóbem Małkiewiczem Rejentem lub innym w terminie licytacyi obecnym, w dniu 15 (27) Października 1841 r. o godzinie 10tej z rana.

Warunki powyższe i inne w każdym czasie przejrzane być mogą w biórze Dyrekcyi Szczegółowej i w księdze wieczystej dóbr powyższych.

Wzywa zatem Dyrekcya Szczegółowa chęć kupna mających na powyższy termin licytacyi.

w Płocku dnia 18 (30) Czerwca 1841 r.

Za Prezesa Rudawski.
(3) Pisarz Czaplicki.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 4149) *Komora Cełł Igo Rzędu Dołhobyczów.*

Strażnicy Celni Naszyński, Nejwald, Szybalski i Parkociński powziąwszy wiadomość, że towary defraudować się mają, rozstawili się po różnych punktach, a mianowicie około słupów granicznych Nr. 569 i 570 będących na polach Kołubskich i tam zoczyli wychodzących z lasu dwóch włościan niosących worki i ku tymże udali się, ci widząc ku nich zbliżających się strażników worki niesione rzucili, a sami w las z którego wyszli ucieczką się ratowali, strażnicy czyniąc poszukiwanie zbiegłych onym ludzi w lesie tych wynaleść nie mogli, ile że to była nocna pora a do tego ciemno, worki porzucone zabrali i takowe Komorze dostawili w których znaleziono:

Perkalu drukowanego w 3ch sztukach i jednej reszcie funtów 13.

Kartonu białego w jednej sztuce ważącej funtów $7\frac{1}{2}$. Zaś w drugiem woreczku znaleziono szklanek czeskich białych sztuk 40 a ważących funtów 19, dostawione a wyż wymienione towary oszacowane zostały na złp. 200; zatem wzywa z imienia nazwiska i pobytu niewiadomych właścicieli towarów jako i przenoszących też azeby w ciągu 4ch tygodni dla udowodnienia własności swej osobiście się stawili i dowodami przekonywającemi własność swą wsparli; nadto wzywa każdego mającego wiadomość o właścicielach lub przenoszących zabrane towary, a wyż wymienione, donieśli słownie lub pismiennie bez użycia papieru stemplowego, a to w ciągu czasu wyż zakreślonego.

w Dołhobyczowie d. 14 (26) Sierpnia 1841 r.

Naczelnik,	Pisarz,	Kontroller,
Zieliński.	Przybylski.	Szczucki.

(N. D. 4207) *Komora Celna Baran.*

Podając do publicznej wiadomości, że strażnicy celno-graniczni: Piotr Turowicz, Jan Kaźmierowski, Alexander Czechowski, Wiktoryn Kubasiewicz i Ludwik Czarnecki strażn. admin. tabacznej patrolując w nocy około godziny 3 dnia 10 (22) Sierpnia 1841 r. pomiędzy wsiami Książniczki a Zdzisławiec ujęli następujące towary:

1. Cukru rafinat głów 30 funtów 505.
2. Tytoniu liściastego w skrętkach funtów 6.

Wzywa z pobytu i nazwiska niewiadomego właściciela, aby się w ciągu 4ch tygodni od daty dzisiejszej w Kancellaryi Komory Baran dla udowodnienia prawa własności i niesłusznego zaboru stawił, gdyż inaczej zaocznie postąpionem będzie. Wzywa również każdego wiadomość o właścicielu lub defraudancie powyższego objektu, albo nieoddaniu go wszystkiego do processu posiadającego, aby w tej mierze do protokółu, lub przez podanie na papierze prostym bez stępla, z przytoczeniem jednakże dowodów, a mianowicie świadków, potrzebne udzielił wyjaśnienie.

w Baranie dnia 10 (22) Sierpnia 1841 r.

Chrzanowski Pisarz.

(N. D. 4180) *Komora Celno-Graniczna w Dobrzyniu nad Drwęcą.*

Hippolit Radomski, Teofil Jełowicki, Stanisław Wyścielski strażnicy ruchomi i Jan Dutkiewicz z posterunku miejscowego, złożywszy Komorze tutejszej w dniu dzisiejszym o godzinie czwartej rano.

1. W woreczku bez znaku.

Cukru głów trzy ważącego funtów 48.

2. W drugim woreczku S. Z 310.

a) Araku próby ósmej w jednej baryłce kwart siedm.

b) Perkaliku drukowanego łokci 159.

3. W trzecim woreczku bez znaku.

Araku w dwóch baryłkach próby ósmej kwart 14, oszacowane na złp. 223. Objekta te wedle osnowy złożonej denuncyacyi ujęte były o godzinie 3 rano w dniu dzisiejszym w miejscu

zwanem Czerwona karczma między posterunkami Strachowem a Dobrzyniem, od których trzech defraudantów nieznanych pod żadnym względem bez winy denuncyantów zbiedz mieli. Wzywa przeto niewiadomych aby najdalej w ciągu czterech tygodni od daty niniejszego obwieszczenia zgłosili się na Komorze tutejszej lub w biurze Rządu Gubernialnego Płockiego przed Assessorem Prawnym celem udowodnienia swej własności i złożenia protokólarnie tłómaczenia z dopełnionej defraudacyi i z przyczyn opuszczenia towarów, wrazie bowiem niestawienia się w rzeczonym czasie pod prekluzyą oznaczonym zaocznie będą osądzeni. Wzywa także Komora każdego ktoby posiadał wiadomość o właścicielach towarów w mowie będących, lub też o niedostawieniu w całości objektu do processu, aby udzielił w tej mierze potrzebne wyjaśnienie przed Assessorem Prawnym, lub tu na Komorze, bądź też przez podanie do Rządu Gubernialnego Płockiego na papierze prostym noty stosownej, z przytoczeniem jednakże dowodów, a mianowicie świadków twierdzenie takowe wspierać mogących.

w Dobrzyniu nad Drw. 13 (25) Sierp. 1841 r
L. Trzeszczewski.

(N. D. 4377.) *Sąd Policyi Prostej Powiatu i Miasta Warszawy Wydziału I.*

W dniu 11 (23) Lipca r. b. w zaroślach na środku rzeki Wisły wprost lasu Bielańskiego przez żołnierzy kąpiących się znalczione zostały zwłoki człowieka z imienia i nazwiska niewiadomego, zupełnej korrupcyi uległe; z obejrzenia i szczątków znajdującej się na nim odzieży pokazało się, że człowiek ten był ubrany w koszulę z dość cienkiego płutna z mankietkami, w szkarpełki i gatki płucienne z guzikami gładkiemi mosiężnemi, włosy z głowy opadłe, były siwe i długie; ktoby więc mógł posiadać wiadomość o nazwisku i pochodzeniu tegoż człowieka, aby takową wprost Policyi Poprawczej Obwodu Warszawskiego Wydziału II udzielić raczył.

w Warszawie d. 29 Sierp. (10 Wrześ.) 1841 r.
W. Komosiński Podsędek.

(N. D. 4379.) *Sąd Policyi Prostej Powiatu i Miasta Warszawy Wydziału I.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż od kobiety podejrzanej na dniu 29 Maja (10 Czerwca) r. b. odebraną została pokrywa miedziana od rądelka drutowego dość znacznej wielkości i takowa w depozycie sądowym znajduje się; wzywa zatém właściciela mającego mieć prawo do pomienionej pokrywy, aby z dowodami usprawiedliwiającemi w przeciągu dni 30 do Sądu zgłosił się, gdyż po upłynionym terminie wspomiona pokrywa na Skarb Królestwa spienieżoną zostanie.

w Warszawie d. 2 (14) Września 1841 r.
W. Komosiński Podsędek.

(N. D. 4182.) *Sąd Policyi Poprawczej Wydziału Brzesko-Kujawskiego.*

Zapozywa niniejszem Leona Miniszewskiego lat 38 liczącego, katolika, rodem z wsi Saków w Gubernii Kaliskiej znajdującej się, właściciela ¼ części Wolka Adamkowa zwanej i tam ostatnie swoje zamieszkanie mającego, a teraz z pobytu niewiadomego, aby się do ogłoszenia mu dwóch wyroków: jednego w Sądzie Kryminalnym Gubernii Mazowieckiej i Kaliskiej z d. 11 (23) Kwietnia r. z zapadłego, którym w zarzucie oszustwa z mocy § 413 ustępu 2 Or. Kry. Pr: od kary uwolnionym został, a zaś drugiego w Sądzie Appellacyjnym Sąd Kassacyjny zastępującym pod d 27 Stycznia (8 Lutego) r. z. w drodze rekursu wydanego, mocą którego zarekursowane wyroki skassowane i akta na zasadzie art 6 K. K. P dla niecxystencyi czynu reponować nakazano w Sądzie Poprawczym tutejszym się stawił lub dał o sobie wiadomość, aby akta do najbliższego Sądu od niego znajdującego się mogły być przesłane dla dopełnienia powż namienionego ogłoszenia.

Brześć Kujawski d. 19 (31) Sierpnia 1841 r.
Sędzia Prezydujący w z. Grodecki Asses.

OSTRZEZENIA.

(N. D. 4513.) Podpisany Adwokat na rzecz Katarzyny Martyńskiej wdowy działający w Warszawie pod Nr. 268 zamieszkały, zawiadamia wszystkich kogo to dotyczeć może, że wyrokiem Trybunału Cywilnego Iej Instancyi Gubernii Mazowieckiej na dniu 21 Czerwca (3 Lipca) 1841 r. zapadłym, Katarzyna Martyńska upoważnioną została do wydania obwieszczeń, celem wykreślenia kaucyi z ksiąg wieczystych dóbr ziemskich Sławki z przyległościami w Powiecie Brzezińskim Gubernii Mazowieckiej sytuowanych na kapitale złp. 24,000 w dziale IV. pod Nr. 1 wykazu hypotecznego tychże dóbr dla Floryana Grabskiego zabezpieczonym za Komornikiem Trybunału Cywilnego Gubernii Mazowieckiej Wincentym Martyńskiem w summie złp. 6,000 zapisanej i zahypotekowanej, tudzież takiejże kaucyi za rzeczonym Komornikiem na nieruchomości tu w Warszawie pod liczbą 127 przy ulicy Piekarskiej położonej na kapitale złp. 6,000 w dziale IV. pod Nr. 5 zahypotekowanej przez małżonków Kargulewiczów i Andrzeja Tryllerowicza zapisanej. Wzywa więc podpisany, iżby każdy ktoby miał pretensyą z tytułu urzędowania jako Komornika do Wincentego Martyńskiego zgłosił się z takową do ksiąg wieczystych wyżej wspomnionych dóbr i domu do JW. Prokuratora przy Trybunale Cywilnym Iej Instancyi Gubernii Mazowieckiej pod Nr. 549 urzędującego, lub też do podpisanego jako Obrońcy Katarzyny Martyńskiej mieszkającego jak wyżej; gdyż wrazie niezgłoszenia się i po upływie trzech miesięcy od dnia rozlepienia niniejszego obwieszczenia, kaucye rzeczone wykreślone zostaną.

w Warszawie d. 21 Lipca (2 Sierp.) 1841 r.
(1) Stanisław Wysocki.

LISTY GOŃCZE.

(N. D. 4382.) *Sąd Policyi Poprawczej Obwodu Warszawskiego Wydziału Igo.*

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad bezpieczeństwem i porządkiem kraju czuwające, aby na ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości Józefa Kołodziejczyka alias Dernsa vel Derwisza, baczne oko zwracały, a wrazie ujęcia go do Sądu naszego przy ulicy Dzielnej pod Nr. 2361 posiedzenia swe odbywającego, jako o liczne kradzieże obwinionego, pod mocną strażą odstawić zechciały.

Rysopis obwinionego: Józef Kołodziejczyk alias Derus vel Derwisz lat przeszło 30 mający, wzrostu średniego, twarzy okrągłej pucołowatej, nosa miernego, włosów blond, długich, oczów ciemnych, ubrany w kapotę siwą, koszulę i spodnie płócienne: furażerkę granatową.

w Warszawie d. 29 Sierp: (10 Wrześ:) 1841
Sędzia Prezydujący J. Krajewski.

(N. D. 4399) *Sąd Policyi Poprawczej Obwodu Warszawskiego Wydziału IIgo.*

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako też i wojskowe nad bezpieczeństwem kraju czuwające, aby Kacpra Rutkowskiego lat 21 liczącego, rodem z wsi Xiężych Stryjów, z ojca Michała matki Maryanny małżonków Rutkowskich zrodzonego, gospodarstwem rolnym trudniącego się, wzrostu średniego, twarzy okrągłej pełnej, oczu i włosów czarnych, nosa i ust proporcyonalnych, ubranego w koszulę płócienną, spodnie i płaszcz sukienne koloru granatowego, czapce na głowie sukiennej, okrągłej z daszkiem, w transporcie z miasta Łęczycy do miasta Warszawy zbiegłego, mocno o kradzież poszlakowanego śledziły, wrazie ujęcia takowego do Sądu tutejszego odstawić raczyły.

w Warszawie dnia 2 (14) Września 1841 r.
Sędzia Prezydujący J. Krajewski.

(N. D. 4184.) *Sąd Poprawczy Wydziału Łęczyckiego.*

Teofil Suligowski b. Kassyer miasta Żychlina za przeniewierzenie się w urzędzie przez władzę przełożoną pod sądową odpowiedzialność oddany, ukrywając się przed wymiarem sprawiedliwości, niewiadomy jest z swego teraźniejszego pobytu, wzywa zatém władze policyjne, aby go wyśledziwszy ująć i do najbliższego Sądu odstawić zechciały.

Rysopis: Teofil Suligowski lat ma 25 wieku, katolik, włosów jest szatyn, brwi ciemnych, oczu piwnych, nosa i ust miernych, brody okrągłéj, twarzy ściągłéj, wzrostu arszynów 2 werszków 5.

w Łęczycy dnia 16 (28) Sierpnia 1841 r.
Sędzia Prezydujący, Skwarski.

(N. D. 4205.) *Sąd Policyi Poprawczej Wydziału Piotrkowskiego.*

Gabryel Rybak lat 45 liczący, katolik, rodem z Niespielina, wzrostu dobrego, budowy ciała szczupłéj, włosów ciemno-blond, oczu niebieskich, twarzy ściągłej zmarszczkami pokrytéj, niezarosły, nosa dużego, będąc o kradzież obwiniony, w transporcie z miasta Rozprzy do Piotrkowa zbiegł. — Wzywa przeto wszelkie władze nad porządkiem publicznym czuwające, aby w razie dostrzeżenia rzeczonego Gabryela Rybaka onego ujęły i Sądowi tutejszemu pod mocną strażą dostawiły.

w Piotrkowie d. 19 (31) Sierpnia 1841 r.
Sędzia Prezydujący, Łaguna.

(N. D. 4156) *Sąd Policyi Prostej Powiatu Biebrzańskiego.*

Wzywa niniejszym wszelkie władze tak cywilne jako też i wojskowe, aby zbiegłych porą nocną z dnia 12 na 13 (24 na 25 Sierpnia) r. b. z pod straży w mieście Grajewie Powiecie tutejszym Wilhelma i Dorotę małżonków Kalinowskich, oraz Fratz Fridricha muzykantów, ostatnie zamieszkanie pierwszych dwojga we wsi Falbogi borowe w domu pod Nr. 3 gminie Sniadowo Obwodzie i Gubernii Płockiej, a ostatniego Fridricha we wsi i gminie Nieborzyn w domu pod Nr. 22 w Obwodzie Konińskim Gubernii Kaliskiej mających jako o kradzież obwinionych śledziły, a po wyśledzeniu ujęli i tychże pod najściślejszą strażą do Sądu najbliższego odstawić starali się.

Rysopis zbiegłych jest następujący:

1. Wilhelma Kalinowskiego, ten ma lat 32, religii katolickiej, stanu gminnego, professi muzykant, wzrostu niskiego, twarzy ściągłej, włosów czarnych, oczu piwno-siwych, nosa brody i ust miernych.
2. Fratz Fridricha, ten ma rok zaczęty 14, religii katolickiej, stanu gminnego, wzrostu małego, twarzy ściągłej, włosów ciemnych, oczu szarych, ust miernych, umie także grać na skrzypcach.

Szczuczyn dnia 15 (27) Sierpnia 1841 roku.
Podsędek, Szepietowski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 4465.) Starozakonna Fajga Waserćug córka tutejszego mieszkańca wszedłszy w związki małżeńskie z Staroz: Becalel Eliaszem Cukier mieszkańcem miasta Krakowa, stara się o uzyskanie paszportu emigracyjnego na przesiedlenie służącego. Wzywa się przeto osoby, któreby jakową miały pretensyą, aby w przeciągu jednego miesiąca wprost do Biura Policyi Miasta Warszawy do Wydziału Paszportowego zgłosiły się. (3 raz.)

(N. D. 4466.) Ktoby zgubiony w dniu 23 Kwietnia 1838 roku tu w Warszawie Dowód Banku Polskiego wydany za Nr. 1258 na złożoną kaucyą złp. 518 gr. 2 przez Zborowskiego b. Kassyera Miasta Połańca posiadał, raczy takowy oddać do Kantoru Gazety Rządowej, z takowego zaś żadnego użytku mieć nie może, bo stosowne środki przedsięwzięte zostały, a nawet Dowód takowy już unieważniony został. (3)